

BESTUUR

President : Toon Gasseling
Oud President : Tom Jacobs
1^e Vice President : Martin Liefrink
2^e Vice President : Kees van Steenberg
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20
7002 HB Doetinchem
Telefoon : 0314-334984
Mobiel : 06-23847832
E-mail : doetinchem@lions.nl
Website : www.lions.nl/doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Gasterije De Heereboer
Oude Doetinchemseweg 42
7038 BJ Zeddam
Telefoon : 0314 – 651940
Fax : 0314 – 652488
E-mail : info@deheereboer.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**
Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat augustus 2007.....	3
Bestuurswisseling 4 juli 2007.....	4
Vlaggenfoto's.....	6
Over leven en letteren.....	7
4 x 30 = 130.....	15
Open brief aan de Lionsclub Doetinchem.....	17
Verjaardagen.....	18
Puzzeltje.....	19
Het Kadohuis.....	20
Commissies.....	21
Agenda 2007-2008.....	22

Lady's huldiging bij Lionsclub Isala

*"Juni 2007
"Contract"*

Mieke van den Broek (Laag Keppel), Betty Weerdesteijn (Zelhem) en Ria Schutte (Doetinchem) (zie foto) mochten donderdagavond 14 juni de MJF-onderscheiding in ontvangst nemen vanwege in verband met hun bijzondere verdiensten als 'Lion' op landelijk en regionaal niveau.

Het was een unieke gebeurtenis binnen de Lionsclub Isala, want het gebeurt niet vaak dat er maar liefst drie Melvin Jones Fellow (MJF)-onderscheidingen binnen één club worden uitgereikt door Bhola Balgobind, de districtsgouverneur van de Lions. Een MJF-onderscheiding krijg je niet zomaar. Sinds 2004 zijn er in het district waar Isala deel van uitmaakt geen MJF's meer uitgereikt. De onderscheiding staat voor bijzondere verdiensten, loyaliteit aan de Lionsorganisatie en haar doelstellingen en actief lidmaatschap.

Lionsclub Isala was één van de eerste vrouwenclubs binnen de Lions. Ria Schutte en Mieke van den Broek waren betrokken bij de oprichting ervan. De dames hebben verschillende

bestuursfuncties bekleed binnen de landelijke Lionsorganisatie. Ria Schutte was de eerste vrouwelijke districtsgouverneur en is al weer enkele jaren voorzitter van de SIN (Stichting Interservice Nederland) waarin ze de Lionsorganisatie op uitstekende wijze vertegenwoordigt. Mieke van den Broek heeft een belangrijke rol vervuld binnen Lions Nova, de werkgroep die zich de laatste jaren intensief heeft beziggehouden met vernieuwing en heroriëntering van de Nederlandse organisatie.

Betty Weerdesteijn was onder andere drie jaar lang commissaris communicatie en PR in het hoofdbestuur. Voor Isala is zij al jaren een zeer actief lid met een belangrijke spifunctie.

PRES(S)PRAAT AUGUSTUS 2007

Beste Lions

Nu is het dan zover. Na de gezellige bestuursoverdracht is mijn presidentiële jaar begonnen.

Om uitgerust aan de start te verschijnen, ben ik eerst met Irma en de kids op vakantie gegaan. Omdat de resto haar 25 jarige jubileum viert, mocht het dit jaar wat verder weg en zijn wij naar Canada geweest.

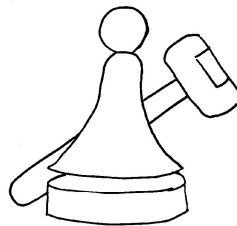
Wij zijn begonnen in Vancouver. Vier dagen hebben wij genoten van deze metropool. Door de filmindustrie een stad met veel glitter en glamour. Maar ook een stad waar je zelfs down town bij wijze van spreken de omliggende natuur kan ruiken.

Daarna zijn wij (uiteraard met een echte SUV) acht dagen in de Rocky Mountains geweest. Vanuit Canmore (vlakbij Banff) hebben wij volop genoten van de ongerepte natuur en talloze vergezichten. Bergen en gletsjers bedwongen, wilde rivieren bevaren en lekker ontspannen in een natuurlijke warm waterbron van 40 graden.

Hierna zijn wij naar Fort Macleod (1.5 uur zuidelijk van Calgary) gegaan. Hier hadden wij voor 6 dagen een blokhut gehuurd, in een omgeving die Irma sterk deed denken aan de televisieserie A little house on the prairie. Maar dan wel met airco.

In deze plaats woont ook mijn oudste zus met haar man. Haar 3 kinderen hebben het nest inmiddels al verlaten. Mijn oudste broer woont iets verderop met zijn vrouw in Lethbridge. Beiden wonen hier al meer dan 30 jaar en zijn in die tijd echte Canadezen geworden. Met Holland hebben zij eigenlijk geen binding meer. Het is dat hun familie er nog woont. Vorig jaar is mijn zus oma geworden en daardoor mag ik nu de titel van "great uncle" dragen. Zo'n familiebezoek is altijd weer leuk. Veel koffie op de veranda en lekker kletsen over de kinderen, het werk en het leven in Canada en Holland.

Wat mij altijd weer opvalt in Canada, en niet alleen op de prairie, is de rust en de vriendelijkheid van de mensen. Het is daardoor allemaal minder hectisch dan bij ons. Ze zijn beleefder tegen elkaar en in het verkeer geeft men elkaar letterlijk de ruimte. Ook de vele lionsborden die je her en der ziet vallen

natuurlijk op, en herinnerden mij bijna dagelijks aan de taak, die ik dit jaar heb uit te voeren.

Nu ben ik al weer een paar weken aan het werk. Het is, vooral door het voor ons gunstige zomerweer, druk in het restaurant en daar krijg ik een goed humeur van.

Ook de club vraagt nu weer haar aandacht. De bbq regelen, e-mails beantwoorden en de eerste vergaderingen zijn alweer gepland.

Kortom, ik zit weer volop in mijn gewone werkzame leven, maar ook daar geniet ik iedere dag van.

Toon Gasseling

BESTUURSWISSELING 4 JULI 2007

De komende en gaande president kunnen zich verheugen in een uitstekende opkomst deze avond. Ruim 60 Lions en Papillons geven acte de présence, plus nog 3 jonge mensen. Igna en Stijn Jacobs en Dabbert Gasseling zijn meegekomen om de rituelen van de bestuurswisseling met eigen ogen te aanschouwen.

President Tom Jacobs heet alle aanwezigen van harte welkom en memoreert dat dit zijn laatste optreden is als president van onze club. Een korte terugblik over het afgelopen jaar laat zien, dat er veel is gebeurd. Een boeiend programma met bedrijfsbezoeken en met externe sprekers maakten dat het aan de nodige variatie dit afgelopen jaar niet heeft ontbroken. We hebben hoogtepunten mogen meemaken, maar helaas zijn ook dieptepunten niet aan ons voorbijgegaan. Zo hebben wij afscheid moeten nemen van ons zeer gewaardeerd lid Jaap Gosses. Ruim 30 jaar is Jaap lid van onze club geweest.

Na deze terugblik nodigt Tom Toon Gasseling uit het podium te betreden. Na het uitspeken van lovende woorden door Tom neemt Toon de versierselen behorende bij het presidentschap in ontvangst.

In zijn maiden-speech bedankt Toon - mede namens alle leden van de club – Tom voor zijn enthousiasme en inzet in dit door hem uitstekend geleide Lionsjaar.

Terwijl wij allen genieten voor de heerlijke dis, krijgen we van Toon het programma 2007/2008 uitgereikt en toegelicht. Een aantal bijzondere gebeurtenissen zullen het aanstaande jaar gaan plaatsvinden. Dit zijn onder meer de Charter Night op 4 november (LC Montferland-Emmerich), de Achterhoekse Christmas Fair medio december in en om de Catherina kerk en de viering van de 10-jarige jumelage met onze Lionsvrienden uit Dorsten.

De commissiemutaties worden door de kersverse president gepresenteerd en de overtuiging bestaat, dat het aanstaande jaar weer een gezellig en vooral ook een veelbelovend jaar zal worden in de geest van de We Serve gedachte.

Vervolgens bedankt Toon alle Lions die een bijdrage geleverd hebben ten behoeve van de club en haar leden, maar ook daarbuiten.

Na het hoofdgerecht treedt Bert Lamers, uitgedost met een fraai jacquet, ten tonele. Op dit jacquet zijn de namen van de oud-presidenten sinds 2001/2002 geborduurd. Het door Bert destijds geïntroduceerde gebruik is, dat dit kledingstuk aan de "nieuwe" oud-president wordt overgedragen. Maar helaas, Tom is even nergens te bekennen. Dus moet Bert de tijd volpraten tot Tom er weer is. Dit lukt hem wonderwel. Door mij nog niet eerder ontdekte talenten van Bert vragen bij een ieder de volle aandacht. Hij blijkt een echte Lionsopperstalspreekmeester te zijn!

Gelukkig voor Bert komt Tom dan toch na enige minuten weer opdruven en laat hij zich het jacquet met een brede grijns omhangen om er vervolgens de rest van de avond mee rond te lopen.

Na het dessert worden we getraakteerd op een voorstelling door Winada Bongen en Ewmma Heijink. Een heuse verrassing door scheidend president Tom in overleg met Theo Soontiëns georganiseerd.

Even na tien uur sluit president Toon deze zeer geslaagde en gezellige avond. Hij wenst een ieder een fijne vakantie toe en verheugt zich op het volgende weerzien met elkaar op de BBQ 22 augustus bij Henk en Wil Kets.

VLAGGENFOTO'S

Hieronder een 2-tal **foto's** van de vlag(getjes)parade bij de **charteraanvraagvergadering** op 20 juni j.l.

Behalve de leden van de uitbreidingscommissie, Jan Kruit en Henk Breuker, zijn ook (oud) president Tom Jacobs en de secretaris Marnix Jansen Venneboer actief bij het opfleuren van de vergaderlocatie De Heereboer in Zeddam.

OVER LEVEN EN LETTEREN

In gesprek met Theo Kamps

“Kom maar op de fiets en je kunt blijven slapen” zei Theo toen ik een afspraak met hem maakte voor een verhaal over hem in het Bulletin. Het werd de auto en gewoon weer naar huis. En het werd laat en bovenal boeiend. Een verslag.

Ik stel Theo de keus: beginnen bij het traditionele geboren te... enz of de nadruk leggen op een onderwerp dat hem vroeger of nu zo in beslag nam of neemt dat het de moeite waard is om vooral daarover te praten. Die keus overvalt hem en in de stilte die volgt zeg ik dat zijn geboortedatum niet interessant is want die staat al jaren in het smoelenboek. Wel was ik zijn geboorteplaats kwijt en toen dat (hoe kon ik dat vergeten) Velp bleek te zijn ging het gesprek direct verder over Jan Siebelink. Immers, het gebied waarin “Knielen op een bed violen” zich afspeelt is hem meer dan bekend. Zo zijn zijn ouders begraven op de begraafplaats die in het boek regelmatig wordt genoemd. Verder pratend blijkt Theo ook inmiddels “De overkant van de rivier” te hebben gelezen, het - overigens al in 1990 geschreven - boek over Margje, de moeder uit het Violenboek. Maar vooral de briefwisseling tussen Siebelink en Jansen van Galen “Dorpsstraat ons dorp” is voor Theo een feest der herkenning geweest. Om niet in de literatuur te blijven hangen (komt gelukkig wel regelmatig in het gesprek terug) terug in de tijd.

De lagere schooltijd brengt Theo door op de Bisschop Staalschool. Uiteraard een jongensschool met als bijzonderheid dat die is vernoemd naar de heerom van zijn moeder. De bisschop is missionaris in Indië geweest. (Een klein Google-uitstapje leert mij dat het moet gaan om Waltherus Jacobus Staal, overleden aan boord van de gouvernementssstomer “Arend” op 30 juni 1897 op weg naar Banda. Hij was titulair bisschop van Mauricastro en apostolisch vicaris in Batavia.)

Theo's moeder (1891) kwam uit een vroom gezin (haar oudste zus is non geworden) en heeft die levenshouding altijd volgehouden. Zijn vader was wat minder streng in de leer: zo was een stukje vlees op vrijdag voor hem niet bezwaarlijk. Zijn vader overigens begon omstreeks 1929 (in crisistijd dus) een zaak in landbouwwerktuigen. Ondanks de moeilijke tijden wist hij dat uit te bouwen tot een succesvolle onderneming. Bij gebrek aan opvolging werd na

---

het overlijden van Theo's vader de zaak verkocht en nog steeds kan je op de A12 ter hoogte van Zevenaar het bedrijf zien dat nu Kamps De Wild heet. Dat er geen opvolging was heeft niet alleen met gebrek aan belangstelling van de drie kinderen te maken. Gelet de beroerde economische situatie eind 20-er, begin 30-er jaren gaf vader Kamps zijn nazaten het advies "Ga maar leren". Derhalve ging zus Ria het maatschappelijk werk in, om later sociologie te gaan

studeren en uiteindelijk decaan te worden aan de B o s s c h e kunstacademie, terwijl oudere broer Jan geneeskunde ging doen en later directeur van een verpleeghuis is geworden.

In 1944, Theo zat inmiddels in klas 4, ging wegens oorlogs-omstandigheden zijn school dicht. In die tijd kreeg hij bijles bij de paters aan de Velperweg, bij wie hij ook als misdienaar actief was. De bijlessen zorgden er voor dat hij na de oorlog klas 5 kon overslaan en zich kon voorbereiden op het vervolgonderwijs. Daarbij geholpen door het schoolhoofd die hem (natuurlijk betaalde) bijlessen gaf. Hetgeen de volgende anekdote oplevert:

Het schoolhoofd geeft de rekening aan Theo mee. Een enkele keer stonden daar opmerkingen over de vorderingen over. Als die te wensen overlaten deed Theo die rekeningen in de prullenbak verdwijnen. Dat gaat natuurlijk goed tot het moment dat het schoolhoofd bij vader Kamps komt vragen waarom niet alle rekeningen zijn betaald. De aap komt uit de mouw tot woede van vader Kamps die als zakenman het een plicht vindt rekeningen op tijd te betalen. Dat alles in een tijd waarin Theo met enkele kornuitjes er niet

voor terug deinsde om van de Duitse bezetters, die Kamp's bedrijf gevorderd hadden, allerlei dingen uit de Duitse auto's die daar gestald werden, te jatten ("wij noemden dat organiseren") om die elders te verkopen. Dat geldt nog meer voor de halve sloop van een pand aan de Velperweg waaruit helmen, loden pijpen en andere goederen verdwenen om uiteindelijk in muntvorm in de eigen zakken terecht te komen. Begrijpelijk dat vader Kamps zich zorgen maakte: "Van die jongen komt niets terecht."

Mede daarom werd Theo in 1946 naar het Jonge Heeren Pensionaat St-Louis in Amersfoort gestuurd om daar de Mulo te volgen. Geplaatst in de "grote Koer" kreeg hij te maken met veel oudere leerlingen, zoals bijvoorbeeld 18-jarige soldaten die net uit Indië terugkwamen. Theo heeft er geen nare tijd gehad, waar het werd door anderen als een hel ervaren. Hij heeft er geleerd om voor zich zelf op te komen en daarnaast vooral discipline (een strakke dagindeling, 2x daags naar de kapel, slechts 3x per jaar naar huis), hetgeen hem in zijn latere leven goed van pas gekomen is.

Aansluitend komt Theo terecht in klas 3 van het Katholiek Gelders Lyceum in Arnhem waar hij de HBS-A volgt. Daar kan hij daarna niet veel mee beginnen. Rechten studeren was onmogelijk vanwege het Latijn-manco. Bezoeken aan de belastingacademie en zelfs de KMA leverden hem weinig toekomstperspectief op. Derhalve gekozen voor het staatsexamen Notariaat, een particuliere en dus dure opleiding. Een betrekkelijk klein aantal studenten, niet veel meer dan 10 lessen per week ("Maar wel heel erg veel huiswerk"), en terugkerende examens in den Haag. De studie wordt helaas een jaar onderbroken wegens een opspelende hernia, maar in 1960 bereikt Theo dan zijn doel en is hij kandidaat-notaris.

Tijdens zijn studie tijd heeft de opleiding inmiddels de universitaire status verkregen, en hoewel dat dan niet voor zijn eigen opleiding geldt wordt hij wel door de hooggeleerde Luitjes gevraagd om een dag in de week werkcolleges te geven aan doctoraalstudenten in het huwelijksgoederen- en erfrecht. Een woensdagse taak die hij 12 jaar heeft volgehouden. Daarnaast begon hij in 1960 als kandidaat op een kantoor in Winterswijk, waar hij een overwegend agrarische praktijk vond. Uiteraard diende hij daar de gemiste woensdagen te compenseren door hele zaterdag te werken. In 1965 stapte hij over naar een kantoor in Ridderkerk waar veel meer sprake was van een

---

bouwpraktijk. Maar niet zonder slag of stoot, want de gribusbuurt die hem daar huisvesting moest bieden stond hem niet aan en dus bedankte hij voor de eer. Nog amper thuis werd hem een betere woning toegezegd en konden de koffers alsnog gepakt worden. Drie jaar later, in 1968, wordt Theo gevraagd om voor het kantoor Westbroek in Rotterdam te komen werken. Ditmaal in wat meer een vennootschapspraktijk kan worden genoemd. Hij heeft daar grote zaken meegemaakt als fusies van Verolme en van Nelle. Nog steeds kan Theo lyrisch doen over de meer dan bekwame notaris Westbroek: "Een fenomenale vent, nog nooit zo'n knap jurist meegemaakt!". De woontocht krijgt aanvankelijk een vervolg in Capelle a/d IJssel (met een huur van 400 gulden) en later wordt een huis gekocht in Berkel-Rodenrijs voor 60.000 gulden. De later gemaakte verkoopwinst daarvan van 20.000 gulden was tevens het startkapitaal voor het nieuw te openen eigen kantoor in Doetinchem in 1972.

Een klein kantoor aan het Simonsplein, eigen baas en geen clientèle. Kantoormanagement was Theo vreemd, maar een "aangeboden" ervaren secretaresse bracht uitkomst. Omdat alle begin nu eenmaal

moeilijk is en in Theo's geval zelfs moeizaam, bedroeg de omzet na een halfjaar slechts 6000 gulde. Gelukkig werd hij geholpen door zijn oude kantoor in Rotterdam. Juist in deze tijd werd de publicatieplicht voor NV's

aanzienlijk verruimd hetgeen voor veel bedrijven aanleiding was om die verplichting goeddeels te omzeilen door de NV om te zetten in een BV. Door duizenden bedrijven is dat gedaan, zelfs door zoveel dat het voormalige kantoor in Rotterdam de drukte niet aankon en Theo om bijstand vroeg: een welkome aanvulling op het karige Doetinchemse inkomen.

Als nieuweling in Doetinchem heeft Theo veel gehad aan de adviezen van de oude heer Schlösser. Hij werd wegwijs gemaakt in de Doetinchemse samenleving en kreeg (natuurlijk onvermijdelijk) ook kledingadviezen. Hoewel keurig gekleed met dasje, jasje werd hem te verstaan gegeven dat dat niet gepast was. Driedelig donker was voor iemand met zijn status de enig mogelijke dress code. Op de vraag of de mini-rok van Ria dan wel kon kreeg hij tot zijn verbazing dat dat er in het geheel niet toe deed.

Na 1½ jaar werken kreeg het kantoor levensvatbaarheid en werd naar een ander pand uitgekeken. Het werd een pand op de Terborgseweg waarin tot dan een café was gevestigd. Hij heeft nog een oud krantenartikel met als kop: "Café wordt notariskantoor" (nu zit daar uitzendbureau Adecco). In 1978 wordt het pand aan de Plantenstraat betrokken en werken op het kantoor 1 kandidaat-notaris, 2 klerken en 3 secretaressen.

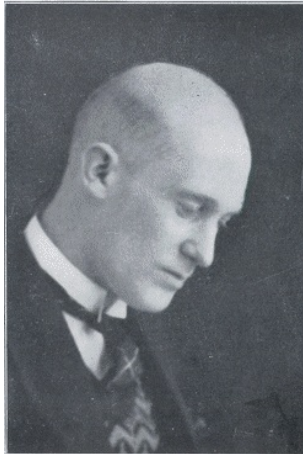
In de vaart der volkeren met de daarbij behorende schaalvergroting is dan een fusie met het andere Doetinchemse notariskantoor bijna een noodzaak. In 1989 wordt het nieuwe kantoor aan de Keppelseweg betrokken. Tijdens veranderen snel en langzamerhand begint Theo aan stoppen te denken. Hij doet dat uiteindelijk in 1997. Hij is dan 63 jaar.

Terugkijkend op de laatste kantoorjaren en zich afvragend of hij hetzelfde zou dan als het nog eens over kon geeft hij direct ook het antwoord: "Ik zou het niet weer gedaan hebben en zou zelfstandig zijn gebleven. Prendre compagnon, c'est prendre maitre."

Het zou een mooi eind kunnen zijn van een verhaal over Theo's arbeidzame leven. Maar daarvoor heeft hij nog te veel andere kanten. Nee, wij praten niet over zijn kwaliteiten op de golfbanen waar hij vaak te vinden is, heel kort ook maar over zijn lidmaatschap van een zangkoor (maar dan wel: "Ik kan enorm ontroerd raken bij het zingen van een mooie mis") en ook zijn biljartvaardigheden komen niet aan de orde.

Wat ik wel wil weten is waar zijn grote vermogen vandaan komt om zomaar grote stukken proza en hele gedichten uit het niets te citeren. Dat heeft natuurlijk alles te maken met zijn belangstelling voor literatuur. Dat is begonnen tijdens de laatste jaren op de HBS en door gegaan tijdens zijn studiejaren. Goede docenten en een uitgebreid literatuuronderwijs liggen er aan ten grondslag. (Kom daar vandaag de dag nog eens om...) En jawel, dan citeert hij spontaan een gedicht van Jan H. De Groot, een dichter die bij mij wel heel erg ver was weggezakt.

Jan H. de Groot

Ooit kocht Theo antiquarisch de dichtbundel Vaart en werd getroffen door het bombastische taalgebruik, misschien niet ongewoon voor een dichter die bekendheid kreeg als voorman van De Jonge Protestanten. In die tijd heeft Theo zich aangeleerd om hele gedichten uit het hoofd te leren, waarschijnlijk geholpen door een fabelachtig geheugen. "Een paar keer goed doorlezen en dan zit het in mijn hoofd." Heel wat later bleek De Groot de vader te zijn van een goede vriendin van Theo en Ria en zo maakte hij ook met hem kennis. Zij zijn goede vrienden geworden. (Dat de Groot geen onbekende was in literair Nederland moge blijken uit een brief van 18 maart 1988 van Gerard Reve in het onlangs verschenen brievenboek Moedig Voorwaarts: "De dichter Jan H.

---

de Groot is ook al flink wat jaren dood, maar toch nog ruim 83 jaar geworden".) Van het calvinisme heeft De Groot later afscheid genomen en ook dat verwoordt in zijn gedichten. Als prachtig voorbeeld daarvan vond ik:

Radeloos met Kerst

Wij moeten er ook ditmaal aan geloven
een aardse bovenaards bevruchte vrouw
baart tussen os en ezel aardsgetrouw
een zoon en blijft nog maagdelijk daarenboven

Gods zoon op aarde de hemel raakt in touw
en vol belofte zwangere engelen
die aan de zilveren klokkekoorden bengelen
vol vrede die aan alle volken wezen zou

Sindsdien is in de naam van deze zoon
't immense moorden op de aarde begonnen
volkeren vervolgd en driftig afgeslacht

En dan maar jubelen op hoge toon
dat hij de dood zou hebben overwonnen...
Ik tuimel radeloos door deze nacht

Maar meer nog is de Groot bekend geworden om zijn verzetspoëzie. Zoals het wrang-botte gedicht Mussert uit 1943:

Moeder, vertel eens wat van Anton Mussert
Als geest een bastaard
Als leider een prul
Innerlijk een lafaard,
Uiterlijk een lul

Of het ontroerende gedicht Arrestatie uit 1945:

Nog eenmaal zie ik om en groet mijn vrouw,
Mijn jongens met de neuzen voor de ramen
Er is berouw nog spijt, ik krop alleen wat tranen
Omdat ik plots'ling weet, hoeveel ik van ze hou

Of het nu om Gorters' Mei, de Max Havelaar of De tuinman en de dood gaat, het is een gave waar je alleen maar vol bewondering naar kan luisteren. Dan herinnert Theo zich mijn eerder gestelde vraag: Zijn er dingen waar je zo mee bezig bent dat je er over wilt praten?

Jawel, het katholieke geloof houdt Theo bezig. Het degelijke godsbegrip uit vroegere tijden is verdwenen. Daarvoor is in de plaats gekomen het beeld van een machteloze God. Steeds meer is hem duidelijk geworden dat het slechts de geest van God is die de wereld kan veranderen. "Als er echt sprake zou zijn van werkelijk delen zou er geen sprake zijn van een derde wereldproblematiek. " En misschien heb je daar wel geen geloof bij nodig, hetgeen overigens geen reden voor hem is om de katholieke kerk de rug toe te keren. En dan, een beetje boos bekritiseert hij de rol van de paus: "zijn vreselijke anti-aidshouding, en dan dat gekloot met de heiligverklaringen". Hij spreekt er schande van en laat niet na om daaraan toe te voegen: "Majoor Boshardt (dan net overleden), die zou heilig verklaard moeten worden". En dan, wederom van uit het niets, citeert hij een wel heel toepasselijk gedicht van de mij geheel onbekende dichteres Alice Nahon:

't Is goed in 't eigen hert te kijken
Nog even vóór het slapen gaan
Of ik van dageraad tot avond
geen enkel hert heb zeer gedaan
Of ik geen ogen heb doen schreien
Geen weemoed op een wezen lei
Of ik aan liefdeloze mensen
Een woordeke van liefde zei.

Terugkijkend op ons gesprek -het is al laat geworden- en vooral op zijn leven merkt Theo op: "Als mijn kinderen later net zo over mij denken als ik over mijn vader, ben ik dik tevreden."

Ik denk dat Theo nu al heel tevreden mag zijn.

4 X 30 = 130

Bij toeval kwam mij ter ore dat John en Laura Brandt deelnemen aan de Achterhoekse Wandelvierdaagse. En dan niet in de modale 20 km klasse, maar 4 dagen lang 30 kilometer! Het leek mij niet meer dan terecht om naar hun ervaringen te vragen. Daarom op de laatste dag een afspraak met John en Laura gemaakt in Zeddum, er van uitgaande dat de laatste 13 kilometers geen probleem meer zouden opleveren.

Zeddum inrijdend barstte een gigantische regenbui los die mij in de auto niet raakte, doch de wandelaars doorweekte. Gelukkig hadden de meesten even simpele als afdoende regenkleding bij zich en zo trof ik even later Laura en John onder een plastic poncho op het Europaplein. Natuurlijk werd de traditionele zonnebloem hun deel en konden zij even rusten onder het nuttigen van een warme kop soep en mij hun verhaal doen.

John wil(de) ooit de Nijmeegse vierdaagse lopen en het leek hem een goed idee ervaring op te doen tijdens de Achterhoekse versie. Vanaf januari zijn John en Laura gaan trainen volgens een schema dat Laura uit een wandelmagazine had gehaald. Daarnaast investeerden zij direct in goede schoenen en, misschien nog wel belangrijker, goed zittende sokken. Langzaam werden de afstanden opgebouwd om tegen het eind van de oefentijd twee keer een wandeling te maken van 30 kilometer. De proef geslaagd en dus vol vertrouwen aan de start bij de Houtkamphal.

Daar werd al direct een beroep op gedaan want bij vertrek bleek de afstand van de eerste dag niet minder dan ruim 35 km te bedragen. Pittig dus en John moest toegeven dat hij 's avonds behoorlijk veel last van de benen had. Laura daarentegen heeft de in totaal uiteindelijk 130 km in vier dagen moeiteloos uitgelopen.

Om te kunnen overleven is discipline wel vereist. Natuurlijk op tijd naar bed, om 06.00 uur weer op, goed ontbijt en per fiets naar het vertrekpunt om daar om kwart over zeven (!) te starten om dan zo rond de klok van 14.00 uur weer terug te zijn.

De organisatie was perfect, hetgeen andere lopers met graagte bevestigden. Prachtige routes waar je anders nooit komt, zo maar een afgelegen erf waarop een prachtige beeldenverzameling, prima routeaanduidingen, goede ehbo-voorzieningen onderweg, gezonde fruihapjes en heerlijke soeptentjes, overall was aan gedacht en dat alles in een meer dan gemoedelijke sfeer, zij het dat de publieke belangstelling zich beperkte tot de grotere dorpen. Dat was tijdens de Zeddamsse stop ook wel te merken. Men deelt gemeenschappelijke ervaringen, blijken de meest opvallende deelnemers te herkennen en gaat weer vrolijk op weg naar de gezamenlijke laatste kilometers. Want verschil tussen groepen is er wel. Toen ik kennelijk op een verkeerde hoek op Laura en John stond te wachten zei hij met een lichte ondertoon van minachting: "Ach, dat zijn de twintigers". Mag misschien zo zijn, maar onze bijna 70-jarige gouverneur Cees van Wingerden liep met zijn vrouw Joke wel mooi die 20 km. (Wandel)pet af dus.

Tegenslagen hebben John en Laura niet gehad, hooguit duurde het 's avonds uitrusten op de bank wat langer dan normaal. Na de soep en de foto gaan zij goedgemutst richting intocht waar zij, naar zij vermoeden, door de kinderen wel in de zonnebloemen zullen worden gezet. Maar op de vraag of zij volgend jaar weer meedoen blijft Laura het antwoord schuldig. Daar moet later maar over worden nagedacht.

En eenmaal thuis is uitrusten er niet bij. Koffers moeten worden gepakt want de volgende dag gaan Laura en John op vakantie naar Zweden. Dat gaat ongetwijfeld lukken. Dank zij een prima conditie en perfect zittende sokken.

OPEN BRIEF AAN DE LIONSCLUB DOETINCHEM

Beste Lionsvrienden,

Circa 10 jaar geleden heeft onze Lionsclub Doetinchem bijna met algemene stemmen besloten om jumelage aan te gaan met Lionsclub Dorsten. Er was toen slechts één stem tegen.

Ik moet nu vaststellen, dat deze jumelage in onze club niet écht leeft. Het is altijd een enkeling, die bij ontmoetingen van onze club in Dorsten meegaat.

Voorbeeld : het Sommerfest op 10 augustus j.l.

Vijf leden met hun partners van onze club zijn daar aanwezig geweest. En dat voor een club van meer dan 40 leden ! Drie leden namen de moeite zich af te melden ..... De kosten voor de BBQ in Dorsten konden het niet zijn, want die bedroegen ca. € 10,-- p.p.

Lionsclub Dorsten heeft zich voor onze BBQ op 22 augustus aangemeld. Er komen ca. 12 leden met partners, van de ca. 35 leden.

Wil jumelage zin hebben en ons allen iets brengen, dan moeten wij ons er voor inzetten! Daarom doe ik namens de Jumelage Commissie een dringend beroep op een ieder de Jumelage méér inhoud te geven.

Met vriendelijke groet,
Jan Kruit

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Henk Kets</i>	<i>29 juni</i>	<i>(75 jaar)</i>
<i>Gerard Roelofsen</i>	<i>5 juli</i>	<i>(61 jaar)</i>
<i>Henk Heezen</i>	<i>22 juli</i>	<i>(79 jaar)</i>
<i>Harry Mathijssen</i>	<i>4 augustus</i>	<i>(59 jaar)</i>
<i>Theo Soontiëns</i>	<i>10 augustus</i>	<i>(50 jaar)</i>
<i>Jan Loggers</i>	<i>19 augustus</i>	<i>(70 jaar)</i>

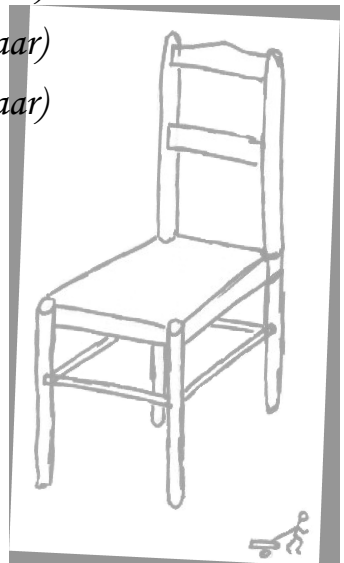
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Wim Frommé</i>	<i>27 augustus</i>	<i>(69 jaar)</i>
<i>Hans de Vries</i>	<i>1 september</i>	<i>(63 jaar)</i>
<i>Jan van Iersel</i>	<i>9 september</i>	<i>(66 jaar)</i>
<i>Arnold van der Goot</i>	<i>15 september</i>	<i>(84 jaar)</i>
<i>Jan Thijssen</i>	<i>16 september</i>	<i>(76 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

De woorden gevonden als antwoord op de volgende vragen vormen samen een zin. U wordt uitgenodigd deze zin, volledig uitgeschreven, naar uw puzzelredacteur te mailen.

1. Lidwoord
  2. Iets wat wij Hollanders graag eten maar waarvan de oorsprong onduidelijk is en dus weggelaten moet worden.
  3. Het resultaat in de grijze balk rechts onderaan.
  4. Een orgaan rechts boven in de buik, aangevuld met een t.
  5. Zie I
  6. Waar u nu mee bezig bent
  7. Gaat bijna altijd omhoog en maar zelden naar beneden.
-

HET KADOHUIS,

dagcentrum voor mensen met een verstandelijke beperking, bestaat in oktober 12½ jaar. "Het Kadohuis" behoort tot "De Regenboog Doetinchem" en tot de Stichting Zozijn.

Ons Kadohuis is hoognodig toe aan een restyling. Stichting Zozijn heeft vanwege financiële problemen momenteel helaas geen middelen om onze winkel te laten opknappen. Toch wil het personeel zich graag inzetten om in oktober het Kadohuis voor de cliënten en de klanten een nieuwe frisse uitstraling te geven. Wij hebben firma Te Mebel bereid gevonden om de benodigde materialen zoals verf etc. te doneren. Wij zoeken nog een aantal vrijwilligers (5-6 per dag) die ons op zaterdag 15 en maandag 17 september willen helpen met het schilderen van muren en kasten, het monteren van kasten en het inrichten van onze nieuwe winkel.

Gedurende deze dagen zijn mijn collega's en ik er natuurlijk allemaal om mee te helpen en om er ook een gezellige tijd van te maken.

Graag zou ik van jullie vernemen of er Lions zijn die één of twee dagen vrije tijd willen inleveren voor dit 'goede doel'.

Met vriendelijke groet,

Marlie Jacobs

COMMISSIES

● Activiteiten

Hans de Vries, voorzitter

Peter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenbergen

● Bulletin & ICT

Theo Soontiëns, voorzitter

Kees van Steenbergen, ICT officer

Han Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost, Photo-officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Ruud Wink

● Interservice

Henk Breuker

Bert Lamers

● Jeugd

Henk Dijk, voorzitter

John Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

● Jumelage

Jan Kruit, voorzitter

Jan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Han Meibergen

Marnix Jansen Venneboer

● Kascontrole

Gerard Roelofsen

Aart van Silfhout

● Leden

Koos Kuiper, voorzitter

Tom Jacobs

Bert Lamers

● Milieu officer

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● Tail Twisters

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● Uitbreiding

Henk Breuker

Henk Drost

Jan Kruit

● We Serve

Wim Fromme, voorzitter

Ruud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Gerard Hehenkamp, secretaris

Jan van Iersel, 2^e secretaris

Martin Liefink

Jos Niesink

AGENDA 2007-2008

22 augustus 2007	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets	
5 september 2007	20.00 uur	Lezing Multiple Sclerose - Mw. Gasseling	
19 september 2007	18.00 uur	Tap Hap bij Fatima.	
28 september 2007	13.00 uur	Metzo Regatta	
Oktober		Wijnactie	
3 oktober 2007	20.00 uur	Clubavond	
17 oktober 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van ...	
3 november 2007	20.00 uur	Charternight Montferland	
7 november 2007	20.00 uur	Dhr. Kaiser	
21 november 2007	15.00 uur	Taphap; de 10 minuten van ...	
5 december 2007	20.00 uur	Surprise-avond	
13/15 december 2007		de ACF	
19 december 2007	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van ...	
12 januari 2008	14.00 uur	Nieuwjaarsreceptie	
30 januari 2008	18.00 uur	Taphap in eetcafé Het Borghuis	
6 februari 2008	20.00 uur	Clubavond	
20 februari 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van ...	
5 maart 2008	20.00 uur	Vergadering	
19 maart 2008	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van ...	
???	???	Interservice-activiteit	
2 april 2008	20.00 uur	Vergadering	
16 april 2008	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van ...	
???	???	Uitstapje Dorsten; 10 jaar Jumelage	
7 mei 2008	20.00 uur	Clubavond	
21 mei 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van ...	
4 juni 2008	20.00 uur	Vergadering	
18 juni 2008	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van ...	
2 juli 2008	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons	